

PREEKFRAGMENT VAN DR. H.F. KOHLBRUGGE OVER DE PAUSELIJKE KERK, ROME, DIE WEL MET DE MOND BELIJDT "DAT CHRISTUS IN HET VLEES GEKOMEN IS", MAAR DAT METTERDAAD LOOCHENT EN KRACHTENS ZIJN EXPOSING IN 2 Thess. 2, 1 Joh. 1:9, 1 Joh. 2:22, 1 Joh. 4:3, DOOR DE MAND ZAKT ALS ZIJNDE DE ANTICHRIST - uit Twaalf Twaalfallen, deel 7-8, pag. 484-491

Wat nu de leer van Christus is, dat geeft de apostel Johannes in weinige woorden te verstaan, als hij in het 7de vers van deze brief schrijft: "Vele verleiders zijn er in de wereld gekomen, die niet belijden, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is".

Naar het Grieks: die niet belijden Jezus Christus in vleese gekomen".

Zo is dan, volgens hem, dit de leer van Christus: dat Jezus Christus een in het vlees gekomene is, zoals wij dit ook zien uit zijn eerste brief, #1Jo 4.2,3 "Hieraan kent gij de Geest Gods: alle geest, die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God. En alle geest, die niet belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God niet, maar dit is de geest van de antichrist, welke geest gij gehoord hebt, dat komen zal, en is nu alreeds in de wereld".

Wat heeft hij daarmee willen zeggen? Men is algemeen van mening, dat Johannes zulke verleiders heeft aangeduid, die voorgeven, dat Jezus Christus niet een ware menselijke natuur uit het vlees en bloed der maagd Maria aangenomen heeft, maar een schijnlichaam. Indien deze verleiders met zulk een ongerijmde ketterij waren voor de dag gekomen, ik laat het aan uw eigen nadenken over, of al die geliefden, aan welke Johannes deze drie brieven schreef, bij de zalving, die in hen was, door zulk een leugenleer hadden betoverd kunnen worden, en of de Heilige Geest het wel der moeite waardig zou geacht hebben, tegen zulke dwaasheid te waarschuwen.

Dat overigens de leer der verleiders in de grond der zaak hierop neerkwam, is wat anders. Wanneer deze uitdrukking: "Jezus Christus is een in het vlees gekomene" alleen betekent: "Jezus Christus is in waarheid door een maagd ontvangen en geboren geworden", dan zijn allen, die dat belijden, uit God geboren. Want de apostel schrijft in de eerste brief, hoofdstuk 4:2: "Alle geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God". Omdat echter de Schrift niet kan gebroken worden, als zou zij destijds iets gezegd hebben, wat thans naar Geest en waarheid niet meer geldend zou zijn.

En omdat de ondervinding het steeds geleerd heeft, dat waarlijk niet allen uit God zijn, die belijden, dat Jezus Christus uit de maagd geboren is, als een waarachtig mens, men denkt slechts aan de pauselijke kerk, zo moet Johannes ongetwijfeld nog iets meer daaronder verstaan hebben.

De apostel Johannes heeft dan ook niet alleen willen zeggen, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, zoals Luther vertaald heeft, maar heeft ook daarmee willen te kennen

geven, in welke toestand Jezus Christus hier geweest is, toen Hij uit de maagd Maria geboren werd, en in welke toestand Jezus Christus alles voor ons gedaan en geleden heeft.

Als Johannes zegt, dat Jezus Christus gekomen is, zo geeft hij daarmee te verstaan, dat Hij te voren bij de Vader was en van de Vader gekomen is, en bewijst alzo zijn eeuwige Godheid, dat Hij Gods Zoon is, dat is een in wezen met de Vader. En wederom, als hij schrijft, dat Hij gekomen is, zo geeft hij daarmee te verstaan, dat Jezus Christus een waarachtig mens is geweest, van dezelfde natuur als wij. Wanneer hij echter daarbij voegt "in het vlees", zo wijst hij daarmee de toestand aan, waarin Jezus Christus hier op aarde was, en waarin Hij alles gedaan en geleden heeft.

Deze toestand noemt hij "vlees". De verleiders nu hebben Jezus Christus wel beleden, maar hebben miskend, in welke toestand Hij hier op aarde geweest is. "Vlees" wordt genoemd de mens geheel en al, zoals hij door zijn moedwillige ongehoorzaamheid, door verleiding van de duivel, uit het Woord Gods uitgevallen is, doordat hij Gods gebod overtreden heeft en alzo van God, in wie hij zijn leven had, geheel vervreemd is geworden, en nu daarheen gaat als zonde, beladen met de vloek, ter prooi aan die, die het geweld van de dood heeft, ganselijk buiten staat, Gode te behagen of zijn wet te vervullen en zich trots al het tegenstrijdige aan God te houden.

Prijsgegeven aan elke inwerking van alle zichtbare en onzichtbare machten, welke tegen de levende God strijd voeren. Dat Jezus Christus in zulke en vlees gekomen is, erkennen en beleden de vele verleiders niet, die ten tijde van Johannes in de wereld gekomen waren. En gij, mijn geliefden, hebt in dit Woord van God het kenteken ontvangen, wie de verleider en antichrist is, te weten degene, die zulks niet belijdt. Vlees heet ook bij God zonde, en zijn inwendig bestaan, bedenken en doen heet bij God ook zonde.

Dat Jezus Christus in zulk vlees gekomen is, getuigt de apostel Paulus ook, waar hij schrijft: "God heeft Hem zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem" #2Co 5.21 en wederom; Christus is een vloek geworden voor ons" #Gal 3.13 en zo lezen wij ook: "Hij moest in alles de broederen gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen, die bij God te doen waren, om de zonden des volks te verzoenen. Want in hetgeen Hij zelf, verzocht zijnde, geleden heeft, kan Hij degenen, die verzocht worden, te hulp komen" #Heb 2.17,18.

Hoe waarachtig het is, dat Jezus Christus in zulk vlees gekomen is, zien wij nog, onder andere, uit drie Psalmen. Vooreerst Psalm 40, waar wij de Heere horen klagen (in het 13de vers) "mijn ongerechtigheden hebben Mij aangegrepen, dat Ik niet heb kunnen zien. Zij zijn een veelvoud van de haren van mijn hoofd".

En dat Christus in deze psalm spreekt, zal ik wel niet behoeven te bewijzen. Wij zien dit uit de verzen 7, 8 en 9. En zo bidt onze Heere in de Psalm 41 (want dat Hij het is, die daar

bidt, zien wij uit het 10e vers) "Ik zei: o Heere! Wees Mij genadig, genees mijn ziel, want ik heb tegen U gezondigd". #Ps 41.7-9

Zo ook horen wij de Heere in Psalm 69 spreken (wij zien daar weer uit het 10de vers, dat het onze Heere is, die in deze psalm spreekt) "O God, Gij weet van mijn dwaasheid, en mijn schulden zijn voor U niet verborgen". Evenzeer als ik wel weet, dat de hogepriesters en schriftgeleerden mijn Heere, ofschoon zij het weten konden, dat Hij van de doden opgestaan was, een verleider noemden, opdat zij het loon hun verleiding mochten behouden #Mt 27.63.

Zo weet ik evengoed, dat de antichrist aan mij geen beteren naam geeft, omdat ik deze oude waarheid tot uw eeuwige troost weer onder u verkondig. Maar het Woord Gods is een twee snijdend zwaard. Degenen dan, die in deze leer een oorzaak menen te vinden voor het vlees, hetwelk de ketterij liefheeft, om aan de zonde de teugel te kunnen vieren, hun wordt het voorgehouden, dat Jezus Christus daarom toch geen zondaar is geweest.

Want Hij werd door de werking van de Heilige Geest. En de overschaduwning Van de Allerhoogste uit Maria, de maagd, geboren #Lu 1.35 en daarom door de engel Gabriël "dat Heilige" genoemd. En de Vader getuigt van Hem: "Deze is mijn Zoon, mijn geliefde, in welke Ik mijn welbehagen heb". En Hij zelf spreekt het uit: Wie van u overtuigt Mij van zonde?" #Joh 8.46

Ook schrijft de apostel Paulus: "Die geen zonde gekend heeft"

#2Co 5.21 En wederom: "Hij is in alle dingen, gelijk als wij, verzocht geweest, (doch) zonder zonde" #Heb 4.15 en evenzo schrijft de apostel Petrus: "Hij heeft geen zonde gedaan, en daar is geen bedrog in zijn mond gevonden". #1Pe 2.22

"Maar hierin ligt dan toch een tegenstrijdigheid", zal menigeen denken. Ik antwoord daarop: Blijft dan een koning niet koning, wanneer hij zich in een armoedige woning begeeft en in de uiterlijke gedaante van de armen en ellendige onderdaan verschijnt, in volkomen gelijkheid met zulk een arme en met diens armoede? Is de koning dan niet arm en ellendig met de ellendige?

Is hij dan niet waarachtig arm en ellendig voor de ellendige? Is desalniettemin zodanige armoede en zulk een ellende voor hem niet iets vreemds? Is hij nu daarom arm en ellendig van zichzelf, of is en blijft hij niet, ondanks dat alles, de machtige en grote koning? En wanneer hij nu met de ellendige middelen, die voorhanden zijn, door zijn wijsheid alles weer zo herstelt, dat al wat hij ter hand neemt, van het begin tot het einde, goed gelukt, niettegenstaande hem alle ding onder de handen schijnt afgebroken te worden, zal het dan niet openbaar worden, dat hij waarlijk voor de arme en ellendige arm en ellendig is geweest, en dat hij nochtans gebleven is geheel en al rijk van goedheid, en dat hij alles onberispelijk weer heeft op zijn plaats gebracht?

Nu, zo was onze grote Koning heilig van zijn ontvangenis en geboorte af aan. Zo heeft Hij volstrekt geen zonde gekend. Zo deed Hij alles, zonder dat Hij zonde deed. Zo kwam Hij als overwinnaar uit elke verzoening te voorschijn zonder zonde. Zo stelde Hij alles zonder zonde weer in het recht, en zo is en was Hij nochtans een in het vlees gekomene.

De gehele toestand, waarin de Heere zich bevond, was onze toestand. Die toestand was Hem vreemd en moest Hem vreemd blijven, niet alleen voor zover Hij Gods Zoon was, maar ook voor zover Hij mens was. Onze toestand was het, waarin Hij zich bevond als onze Middelaar en Plaatsbekleder, als een schuld- en zoenoffer voor ons.

En in deze zin staat geschreven: "Waarlijk, Hij heeft onze ziekten op zich genomen en onze smarten heeft Hij gedragen. Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden". En wederom: "De Heere heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen" #Isa 53.4-6

En wederom: "Hij heeft zelf onze zonden in zijn lichaam gedragen op het hout". # 1Pe 2.24 Zo zijn het dan onze zonden, die de Heere voelt, wanneer Hij daarover in de Psalmen klaagt, onze zonden, welke Hij als het Lam Gods wegdraagt. Maar deze zonden heeft Hij in zijn lichaam en in zijn ziel in haar ganse verschrikkelijke macht gevoeld, en daarbij de rechtvaardigen toorn Gods tegen zulke zonden. En omdat Hij de Heilige Gods was, is juist voor Hem dat gevoel van deze zonden zoveel te verschrikkelijker geweest.

Maar van welke zonden? Waren het de zonden van onkuisheid misschien, van nijd en moord, in een woord: van haat jegens God en de naaste? Geenszins. Dat noemen wij zonden, terwijl wij dat, wat dieper ligt, en waaruit alles, wat ons in. Het oog valt, voortspruit, weinig tellen. Het was het gehele "van God afgescheiden zijn" en de volstreekte machteloosheid van het vlees, om nochtans aan Gods raad ter zaligheid vast te houden, vast te houden aan Zijn Woord en Zijn genadige wil, dat was het, wat Hij, in onze toestand zijnde en ter wille van ons doormaakte, bij het gevoel, dat Hij het op Zich genomen had, God wederom te verheerlijken op de aarde en het werk te voleindigen, waartoe de Vader Hem in de wereld gezonden had om te doen.

Daarom lezen wij ook van Hem: dat Hij in de dagen van zijn vlees gebeden en smeking tot Degene, die Hem uit de dood kon verlossen, met sterke roeping en tranen geofferd heeft #Heb 5.7 Zo heeft Hij dan het gehele dood-zijn van het vlees in zijn vlees gevoeld, ten opzichte van God, die ons leven is, ten opzichte van zijn wil, zijn Woord en zijn Raad, en heeft nochtans, ondanks deze dood, welke Hij, met al wat daaruit voortkomt, zijn zonden noemde, het leven uit God, zonder zonde, ons teruggebracht, en is ons, die Hem gehoorzaam zijn, een oorzaak der eeuwige zaligheid geworden. #Heb 5.9

Maar waarom beleden de verleiders deze waarheid niet? Omdat het hun niet ging om God en om gerechtigheid des levens, niet om het wandelen in zijn geboden, maar de buik was

hun God, en zij zochten ijdele eer. Deze verzonnen nu een ijdele leer, welke de mens, die naar gerechtigheid hongert, onbevredigd laat. Volgens hun leer was Jezus Christus weliswaar de Zaligmaker der wereld. Maar: om het kwaad, dat in de wereld is, te bedwingen en te overwinnen, om de wereld en de zonde te overwinnen, was er iets meer nodig dan het geloof aan het Woord Gods. Daarvoor moest de mens, zo leerden zij, zich een zekere geestelijkheid eigen maken, en door de kracht van zodanige geestelijkheid zich boven het kwaad verheffen en het boze overwinnen.

Daartoe diende, volgens hen, in het bijzonder de besnijdenis. Zij namen daarbij de schijn aan van bijzonder geestelijk te zijn, wierpen alle schuld op het vlees, dat is, op het lichaam. Daarom moest het vlees door eigenwillige wandel ten onder gebracht worden. En omdat het vlees, gelijk zij het verstonden, zo slecht in hun ogen was, daarom kon Jezus Christus onmogelijk in zulk vlees gekomen zijn.

Zij wilden het niet weten, dat zij zelf vlees waren, dat zij voor de wet Gods vleselijk waren en onder de zonde verkocht. Dat wilden zij daarom niet weten, omdat zij het recht der wet niet in zich wilden vervuld hebben. #Ro 8.4

Zij wilden niet in waarheid afstand gedaan hebben van de zonde en haar genot, want zij waren aardsgezind. Nu deden zij zich voor iets bijzonders te zijn, hielden de mensen allerlei geboden voor, en het einde van zulk een dweperij was gedurig geestelijke en lichamelijke echtbreuk en allerlei hoererij.